Cingnē Dnē

Legi auidō prorsas et n^re legi insignem illam Homiliam tuam, q^q communicare m^ecum dedignatus n es,
quo n^rum de eō in posterum animo dubitaverim ex illius, cequid n^ra inter Regias familiares censeri dignemen-
tur offerat in Theonium laudem tuarum, quarum (mirabar orbis Christiani eo tibi nom debitarum) nec^a nocte d.
expectans illud et à tam brevi calamo, truncas sim si nesciam. Parum scilicet (n^el solis interdū n^el lunæ
Eclare de ipsis scribamus homunculi innumeris clara sanguis infra positi: Quantum
homini (quando licet n^ribus dicere, exoscatari mea n^ra vulgarem in hoc libello pietatem, id principem
illam virtutum, q^q nescis quis malus Dæmon ab eruditione sæculi huius impiissimi arcuit.
Quasi iudex cum S. scriptura loqui balbutire sit aut Cacozelum; et aliunde summi ejus
Dei cognitio haurienda sit q^q ubi semet ipsum n^re dignatus. (cum homo (q^q nec olim ille
Docuerit (nec Deus, Deum scire ullomodo possit, nisi Deus doceat. Non pudet
me altiora Platonem, in q^q nupera contentionum clades cum ipsos Theologos nostros
tum Scripturæ ipsam plebeculam adegit. q^a est n^rum sublimium et supra omnis humani inge-
nij captum blande affectata scientia, controversa scribis, et, si dijs placet, summæ causarum
causæ: susceptæ inquisitionis. cuius, ecce maximus fructus fuit ut qui in cathedris lynces
videri studebant, magis quotidie talpæ intra sese evaderent. quod ex accidere solet qui pertinaciter
in Solem intuitu Dei oculorum aciem obtundunt, ut prorsus denique in terra cæcutiant. Hinc
odium, Invidia, Rixæ, Arrogantia, Luxus et cathedra Dei lege damnata vitia de vertialium
nec Christi capita, ut quorum facile cadem subsit pietas et Theologia subtilior audiet. Quidem
non improbo Ecclesiæ instauratam doctrinam; quin dam à noxiis nouitatis sordibus repurgatam
eligendo, scio gaudeo; et quantumvis altiram illam, nuper damnatam captui humano primo gradu
initiatu magis accommodam non negarim, hanc tamen ut Verbo Dei sine controversia undequaq
congruam toto animo libens amplector. Unicum illud tacitus mecum indignari soleo, sanā
populo doctrinā exhibitā, peccari in applicatione, et quasi quisq de Prædestinatione Divina ratione
sui fieret, ut ne mihi quidem de examine Electionis interdictum. et quasi gens de studio
certior sibi posset, et ubi fructus desiderē; cum ordine plano converso gradatim ad summum
illud Prædestinationis Divinæ capitum ascendere, facto nimirum à ipsa fide principio, ea demum vera pietatis promovendæ
ratio sit et usus. Eo magis utilissimum illud Orationis tuæ institutum probo, qua tenus modum accepit
doctrinæ sinceræ fundamento, absentiente sua scientia populum simul eruditi prium et præ eruditum
Nondum item tibi sed videris, quantopere tu
vis deos, Actic malo et ab initio contentionum nrarum obviam ire exoptabam. hac occasione
tollerant duo Poëmatia eodem pene argumento olim à me essa; quorum tibi copiam fieri
petentium credidit Parens meus, qui de utroq nescio q n vulgarem concepit opinionem;
unde facile adduci aegroscas q jucunde carcuturiat patrimus arga libror affectus. Autor dare jam non
videor ut pudeat jam nunc eorum nidum penitus incipiat. Sed non potuit Conjux ni absolua
voluerit esse qui dudum fui. Te valere cupio, Vir Summe, et me amare q^q facis.
Datum Hag-Com. 5^o Kal. Quintis. CIↃIↃCXLX.

Tui observa Mus
C.

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 40
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/74